

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑
วันศุกร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๘ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กรรมการวิสามัญผู้มาประชุม คือ

๑. พลอากาศเอก จีรวัฒน์ มุลศาสตร์	กรรมการวิสามัญ
๒. พลเอก ฉัตรเฉลิม เฉลิมสุข	กรรมการวิสามัญ
๓. พลอากาศเอก ณรงค์ศักดิ์ โสภพพงศ์	กรรมการวิสามัญ
๔. พลเรือเอก ธราธร ขจิตสุวรรณ	กรรมการวิสามัญ
๕. นางนรรัตน์ พิมพ์เสน	กรรมการวิสามัญ
๖. พลเอก พิรุณ แฉ้วพลสง	กรรมการวิสามัญ
๗. ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง	กรรมการวิสามัญ
๘. นายมนตรี ศรีเอี่ยมสะอาด	กรรมการวิสามัญ
๙. ว่าที่ร้อยตรี วันชัย ใจกุล	กรรมการวิสามัญ
๑๐. พลเอก วิษณุ เทพหัสดิน ณ อยุธยา	กรรมการวิสามัญ
๑๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์	กรรมการวิสามัญ
๑๒. นายศรีศักดิ์ ว่องสงสาร	กรรมการวิสามัญ
๑๓. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	กรรมการวิสามัญ
๑๔. นายสมพร เทพสิทธา	กรรมการวิสามัญ
๑๕. พลเอก สมหมาย เกาฏีระ	กรรมการวิสามัญ
๑๖. นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข	กรรมการวิสามัญ
๑๗. นางสาวอรจิต สิงคาลวนิช	กรรมการวิสามัญ
๑๘. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	กรรมการวิสามัญ
๑๙. พลเอก อุต เปื้องบน	กรรมการวิสามัญ

กรรมการวิสามัญผู้ลาประชุม คือ

๑. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	กรรมการวิสามัญ
๒. พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร	กรรมการวิสามัญ
๓. พลเอก สกล ชื่นตระกูล	กรรมการวิสามัญ
๔. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	กรรมการวิสามัญ
๕. นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	กรรมการวิสามัญ
๖. พลเอก อภิรัชต์ คงสมพงษ์	กรรมการวิสามัญ
๗. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการวิสามัญ
๘. ศาสตราจารย์อุดม รัฐอมฤต	กรรมการวิสามัญ

ผู้ช่วยเหลือในการคณะกรรมการการวิสามัญ คือ

- นางสาวสรญา โสภะเจริญวงศ์

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานคณะกรรมการการวิสามัญ ๓

สำนักกรรมการ ๒

ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- นายพัชโรดม ลิ้มปิยะธีร

ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายเทคโนโลยี

หน่วยงานอิสระของรัฐสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๑. นายวิชาญ อนงค์

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการเลือกตั้งและ

ออกเสียงประชามติ ๔

๒. นายสุรเดช สุขสุลาภ

พนักงานเลือกตั้ง

๓. นายชูสิทธิ์ ลิขิตมันชัย

นิติกร

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นางสาวอุไรวรรณ รังคะอุไร

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายสมพร เทพสิทธา

๒. พลตรี พงศกร เพ็ญตระกูล

ผู้ชำนาญการประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พลเอก สมหมาย เกาฏีระ

๓. พลตรี เอกกมล สิ้นหน่ง

ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พลเอก พิรุณ แฉ้วพลสง

๔. นางสาวดวงพร จุลตามระ

ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง

๕. นายกฤษฎา แยมบรรจง

ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

๖. ดาบตำรวจ สุเมธ แสงโพธิ์

ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายมนตรี ศรีเอี่ยมสะอาด

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมาธิการมาครบองค์ประชุมแล้ว นางสาวสุพร นิลทัพ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๓ ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวเปิดประชุม และกล่าวเรียนเชิญ นายสมพร เทพสิทธา กรรมาธิการวิสามัญ ผู้มีอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุม ทำหน้าที่ประธานชั่วคราวในที่ประชุม เพื่อดำเนินการเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘๖ วรรคสาม ซึ่งผลการพิจารณาเลือกตำแหน่งในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มีมติดังนี้

๑. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	เป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๒. พลเอก พิรุณ แฉ่วพลสง	เป็นประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลามเจริญทรัพย์	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๔. พลเอก อุตม์ เบื้องบน	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สอง
๕. นางสาวอรจิต สิงคาลวนิช	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ คนที่สาม
๖. นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข	เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๗. พลเรือเอก ธีรธร ขจิตสุวรรณ	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการวิสามัญ
๘. ศาสตราจารย์สม จาตุศรีพิทักษ์	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา
๙. นายอภิชาติ สุข์คานนท์	เป็นกรรมาธิการวิสามัญและที่ปรึกษา

หลังจากนั้น ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้กล่าวขอบคุณกรรมาธิการวิสามัญทุกท่านและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปได้ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ บุคคลภายนอกขออนุญาตเข้าร่วมประชุม คือ

๑.๑.๑ นางสาวอุไรวรรณ รังคะอุไร	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายสมพร เทพสิทธา
๑.๑.๒ พลตรี พงศกร เพ็ญตระกูล	ผู้ชำนาญการประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก สมหมาย เกาฏีระ
๑.๑.๓ พลตรี เอกกมล สิ้นหน่ง	ผู้เชี่ยวชาญประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พลเอก พิรุณ แฉ่วพลสง
๑.๑.๔ นางสาวดวงพร จุลตามระ	ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ศาสตราจารย์พิเศษภัทรศักดิ์ วรรณแสง

๑.๑.๕ นายกฤษฎา แยมบรรจง

ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

๑.๑.๖ ดาบตำรวจ สุเมธ แสงโพธิ์

ผู้ช่วยดำเนินงานประจำตัว
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
นายมนตรี ศรีเอี่ยมสะอาด

ที่ประชุมอนุญาต

๑.๒ การแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐
ข้อ ๘๖ วรรคสาม

ด้วยข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๘๖ วรรคสาม กำหนดว่า “ให้มีผู้ช่วยเลขานุการคนหนึ่งประจำคณะกรรมการแต่ละคณะ โดยให้คณะกรรมการแต่ละคณะ แต่งตั้งจากรายชื่อข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาตามรายชื่อที่เลขาธิการจัดทำเสนอ”

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมฯ ดังกล่าว จึงขอเสนอรายชื่อข้าราชการเพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. คือ นางสาวสรญา โสภางเจริญวงศ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๓ สำนักกรรมการ ๒

๑.๓ การแปรญัตติ

ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑.๔ เอกสารซึ่งสำเนาแจกต่อที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ดังนี้

ชุดหมายเลข ๑ แพ้มเอกสาร ประกอบด้วย วาระการประชุม บันทึกการประชุม และ รายงานการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ

ชุดหมายเลข ๒ เอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

เอกสารหมายเลข ๑ ประเด็นสำคัญของการพิจารณาร่างพรป.ฯ ของ วิป สนช. / สนช.

เอกสารหมายเลข ๒ ตารางเปรียบเทียบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ – ๒๕๕๐ และ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๖๐ (เฉพาะส่วนวุฒิสภา / บทเฉพาะกาลที่เกี่ยวข้อง)

เอกสารหมายเลข ๓ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐

เอกสารหมายเลข ๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐

เอกสารหมายเลข ๕ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

เอกสารหมายเลข ๖ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. (ฉบับที่ประชุม สนช. รับหลักการในวาระที่ ๑)

เอกสารหมายเลข ๗ สำระสำคัญและร่างพรป. สว. (ฉบับ กกต. เสนอ กรธ. เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙)

ชุดหมายเลข ๓ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ รายงานการรับฟังความคิดเห็น และ อ.พ. ๕๙/๒๕๖๐

เอกสารที่ปรากฏนอกแฟ้ม ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ และเอกสาร
ของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องพิจารณา

๒.๑ กำหนดวัน เวลาประชุมคณะกรรมการวิสามัญ

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติกำหนดวัน เวลาประชุม
สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา และวันศุกร์ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา
ทั้งนี้ จะครบกำหนดระยะเวลา ๕๘ วัน นับแต่วันที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ในวันศุกร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑

๒.๒ พิจารณาที่มาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาที่มาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. โดยมีการอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ
สรุปได้ดังนี้

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการวิสามัญ

๒.๒.๑ ประเด็นอภิปรายของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ
กรรมการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นว่า
การอภิปรายในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ มีข้อซักถามบางประเด็นของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่ผู้เสนอร่างกฎหมายยังมิได้ตอบ ได้แก่ ประเด็นความพร้อมในการตรากฎหมายลำดับรองตาม
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ ซึ่งมีจำนวน ๒๑ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๖ - ๘
มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ - ๔๒ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๙๐
โดยเฉพาะการเลือกในระดับต่าง ๆ ตามมาตรา ๔๐ - ๔๒ คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการเตรียมการ
เกี่ยวกับการออกหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ อย่างไร เนื่องจากในการออกหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ
จะต้องกำหนดรายละเอียดให้สามารถป้องกันการกระทำทุจริตได้ซึ่งจะมีข้อแตกต่างสำหรับการเลือก
ในแต่ละระดับด้วย อีกทั้งยังมีประเด็นในบทเฉพาะกาล คือ ข้อแตกต่างระหว่างการเลือกสมาชิกวุฒิสภา
ตามบัญชีในมาตรา ๙๐ (๑) (ก) และบัญชีในมาตรา ๙๐ (๑) (ข) โดยเฉพาะบุคคลที่จะได้รับคัดเลือกตาม
บัญชีในมาตรา ๙๐ (๑) (ข) จะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการสมัครตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๘ (๓) และ
(๔) ด้วยหรือไม่

นอกจากนี้ มีประเด็นอภิปรายในวาระหนึ่ง ขึ้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ในมาตรา ๑๖๗ เกี่ยวกับการ
การกันบุคคลไว้เป็นพยาน ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ด้วยข้อความที่สอดคล้องกันกับที่ปรากฏ
ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มาตรา ๖๕ และ
จะต้องมีการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่าง ๆ ด้วย ซึ่งประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ได้ชี้แจงในวาระดังกล่าวว่าจะต้องใช้ความระมัดระวังในการออกหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าว
จึงมีข้อสังเกตว่าสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการออก

กฎหมายลำดับรองในเรื่องดังกล่าวอย่างไร เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องใหม่ และอาจพิจารณาเปรียบเทียบกับประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งในประเด็นนี้ **คณะกรรมการการวิสามัญ** ได้พิจารณาว่า หากคณะกรรมการการวิสามัญเห็นว่าบรรดากฎหมายลำดับรองซึ่งจะต้องออกตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้มีจำนวนมากเกินไป ก็สามารถกำหนดเพิ่มเติมหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นไว้ในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ได้

กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ชี้แจงว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายเลขานุการในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาหลายครั้ง แม้คณะกรรมการการเลือกตั้งจะไม่ใช้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา แต่รัฐธรรมนูญมักกำหนดให้ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาด้วย ซึ่งในการกำหนดหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาก็มักจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ส่วนการแบ่งกลุ่มในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการสรรหาจาก ๕ ภาค ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครในภาคต่าง ๆ ในจำนวนที่แตกต่างกัน โดยภาคที่มีผู้สมัครจำนวนมากที่สุดคือภาคเอกชนจำนวนประมาณ ๑,๐๐๐ คน ส่วนภาครัฐมีจำนวนประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ คน โดยการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะสมัครในภาคต่าง ๆ กำหนดไว้อย่างกว้างและผู้สมัครคนหนึ่งสามารถเลือกสมัครได้ในหลายภาค สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้น มิได้มีความสัมพันธ์กับการแบ่งกลุ่ม โดยสามารถดำเนินการจัดกระบวนการเลือกได้ตามกลุ่มที่แบ่งตามกฎหมายไม่ว่ากำหนดไว้จำนวนเท่าใด โดยหากมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนกลุ่มก็อาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการเลือกบ้าง และได้พิจารณาแล้วว่าสำหรับในบางอำเภอที่อาจมีผู้สมัครเพียงหนึ่งกลุ่มก็ให้เลือกกันเองภายในกลุ่มโดยไม่ต้องเลือกไขว้

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความมุ่งหมายเกี่ยวกับการแบ่งกลุ่มคือ ให้ทุกคนมีสิทธิเข้าสมัครรับเลือกได้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเสมอ จึงได้กำหนดให้มีกลุ่มอื่น ๆ เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ส่วนกระบวนการเลือก ได้กำหนดไว้สองขั้นตอน ขั้นแรกคือการเลือกกันเองเฉพาะในกลุ่มเพื่อให้ได้ตัวบุคคล และขั้นที่สองคือกระบวนการเลือกไขว้โดยการแบ่งสาย โดยมีการจับสลากเข้าสาย เพื่อให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกในขั้นแรกไม่สามารถทราบได้ว่าตนมีสิทธิเลือกบุคคลในกลุ่มใด อันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการป้องกันการฮั้วในระดับหนึ่ง

๒.๒.๒ ประเด็นผลการพิจารณาการศึกษาของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กรรมการการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำเสนอข้อสังเกตของคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ สรุปได้ดังนี้

(๑) ประเด็นการแบ่งกลุ่มจำนวน ๒๐ กลุ่ม คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า จะแบ่งได้ทั่วถึงหรือจะมีการกระจุกตัวในบางกลุ่มหรือไม่ ในการแบ่งกลุ่มอาชีพ เหตุใดจึงมีแบ่งกลุ่มลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย เช่น กลุ่มสตรี เป็นต้น และประเด็นการจำกัดให้บุคคลสามารถลงสมัครรับเลือกได้เพียงหนึ่งกลุ่ม นอกจากนี้ คณะกรรมการได้พิจารณารายงานผลการศึกษาคြွေငြိမ်းฝေးฝေးฝေး (เพื่อพิจารณา

จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ร่างแรก) โดยคณะอนุกรรมการศึกษาโครงสร้างฝ่ายนิติบัญญัติในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้มีศึกษาแนวทางการจัดกลุ่มที่มาของสมาชิกวุฒิสภา แต่ปรากฏว่าการแบ่งกลุ่มตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ก็ได้เป็นไปตามผลการศึกษาดังกล่าว ซึ่งบางกลุ่มยังมีลักษณะกว้างและสามารถครอบคลุมกลุ่มอื่นได้ จึงเห็นว่าฐานข้อมูลที่นำมาแบ่งกลุ่มยังมีไม่ชัดเจน ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญยังได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตในประเด็นนี้

(๒) ประเด็นกระบวนการเลือก คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า กระบวนการเลือกแบบเลือกไขว้จะสามารถป้องกันการกระทำทุจริตได้อย่างไร เนื่องจากเห็นว่ายังสามารถจ้างบุคคลลงสมัครเป็นจำนวนมากเพื่อให้ผู้สมัครรายใดรายหนึ่งได้รับเลือกได้

(๓) ประเด็นกระบวนการตรวจสอบการเลือก คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า ตามร่างเดิมที่ได้กำหนดให้อยู่ในอำนาจของศาลต่าง ๆ ทั้งศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลรัฐธรรมนูญ อาจทำให้ประชาชนเกิดความสับสนว่าเมื่อเกิดกรณีฝ่าฝืนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญจะต้องไปดำเนินการต่อศาลใด

(๔) ประเด็นบทกำหนดโทษ คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า บทกำหนดโทษตามร่างเดิมกำหนดไว้ค่อนข้างกว้างและยังไม่สัมพันธ์กับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.

(๕) ประเด็นการเลื่อนบุคคลในบัญชีสำรองให้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่างลง คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า เป็นการเลื่อนบุคคลให้ดำรงตำแหน่งแทนที่ตามบัญชีสำรองของกลุ่มที่มีตำแหน่งว่าง หรือเป็นการเลื่อนบุคคลให้ดำรงตำแหน่งแทนที่ตามบัญชีสำรองโดยไม่คำนึงว่าตำแหน่งที่ว่างลงอยู่ในกลุ่มใด

๒.๒.๓ ประเด็นแนวคิดและเจตนารมณ์ในการกำหนดจำนวนกลุ่มและกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มหลักจำนวน ๑๙ กลุ่ม และกลุ่มอื่น ๆ อีกหนึ่งกลุ่ม ในขั้นนี้ย่อมขึ้นอยู่กับกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณาให้เหมาะสม ส่วนกระบวนการเลือกไขว้นั้น ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญมีความห่วงใยในการป้องกันการกระทำทุจริตที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเลือก ซึ่งอาจมีการส่งบุคคลลงสมัครรับเลือกเป็นจำนวนมากเพื่อให้เลือกผู้สมัครคนหนึ่งคนใดซึ่งได้มีการกำหนดไว้แล้ว

กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นว่าการได้มาของสมาชิกวุฒิสภาในแต่ละประเทศมีทั้งจากการเลือกตั้งและการแต่งตั้ง เป็นไปตามประวัติศาสตร์และลักษณะต่าง ๆ ของประเทศนั้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับรัฐสภาและกลไกต่าง ๆ ทั้งการถ่วงดุลอำนาจและการตรวจสอบ แต่หากพิจารณาการแบ่งกลุ่มจำนวน ๒๐ กลุ่มตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ นี้ ทั้งจากการแบ่งกลุ่มตามกลุ่มอาชีพและไม่ใช้กลุ่มอาชีพสำหรับการแบ่งกลุ่มอาชีพนั้น กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในสังคมไทยยังไม่สามารถแบ่งได้ชัดเจนเท่าการแบ่งกลุ่มอาชีพของประเทศแถบสแกนดิเนเวียที่มีการขึ้นทะเบียนและมีสัดส่วนในรัฐสภาอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม การแบ่งกลุ่มอาชีพของประเทศดังกล่าวเป็นการแบ่งกลุ่มที่มีลักษณะค่อนข้างกว้างเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้ามาอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้ ซึ่งการแบ่งกลุ่มตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ค่อนข้างแบ่งโดยละเอียด จึงมีข้อห่วงใยว่า เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มี

การขึ้นทะเบียนกลุ่มอาชีพอย่างเป็นทางการและครบถ้วน มีเพียงการขึ้นทะเบียนกลุ่มวิชาชีพ จึงอาจมี
 ปัญหาความครอบคลุมของกลุ่มและการกระจุกตัวของผู้สมัครในบางกลุ่ม ส่วนการแบ่งกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่ม
 อาชีพ ได้แก่ กลุ่มอัตลักษณ์ กลุ่มศิลปะ และกลุ่มประชาสังคม มีการสำรวจและ
 รับผิดชอบโดยกระทรวงมหาดไทยพบว่ามีจำนวนประมาณ ๒๐,๐๐๐ กลุ่ม นอกจากนี้ มีข้อสังเกต
 ถึงความเหมาะสมของการแบ่งกลุ่มว่า กรณีบุคคลหลีกเลี่ยงไม่สมัครในกลุ่มที่ตนมีคุณสมบัติเป็น
 ผู้ประกอบอาชีพนั้นอย่างชัดเจน แต่ไปสมัครในกลุ่มอื่นเพื่อประโยชน์ในความได้เปรียบเสียเปรียบ
 ในการได้รับเลือกจะทำได้หรือไม่ กลุ่มผู้สูงอายุจะต้องมีอายุเท่าใด รวมถึงกลุ่มอาชีพทำนาและทำสวน
 ตามมาตรา ๑๑ (๕) และ (๖) เหตุใดไม่รวมเป็นกลุ่มเกษตรกร การให้แต่ละจังหวัดเลือกผู้แทนกลุ่มละ
 สองคนโดยไม่คำนึงถึงขนาดของจังหวัดมีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นแนวคิดที่มาจากการเลือก
 วุฒิสภาจากมลรัฐต่าง ๆ ของประเทศสหรัฐอเมริกา อีกทั้งเห็นว่าการฮั้วโดยกลุ่มการเมืองฝ่ายต่าง ๆ
 สามารถทำได้ง่าย ซึ่งจะไปสู่การต่อสู้ของฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองและการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อไป

สำหรับประเด็นกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภานั้น มีข้อซักถามว่า สำนักงาน
 คณะกรรมการการเลือกตั้งเคยมีการทดลองการเลือกในระดับอำเภอหรือไม่ เนื่องจากที่ผ่านมาจะไม่
 เคยมีการจัดการเลือกในสามระดับ คือ ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ และในการสรรหา
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็เป็นการดำเนินการในระดับจังหวัดและระดับประเทศเท่านั้น
 ดังนั้นการฮั้วการเลือกในระดับอำเภอทั้งในขั้นการเลือกภายในกลุ่มและในขั้นการเลือกไขว้จะสามารถ
 เกิดขึ้นได้หรือไม่ และจะมีการป้องกันการกระทำดังกล่าวอย่างไร

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า ประเด็นการกำหนดให้แต่ละ
 จังหวัดเลือกผู้แทนกลุ่มละสองคนโดยไม่คำนึงถึงขนาดของจังหวัดนั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
 ได้พิจารณาว่า ผลการจากเลือกไขว้ในขั้นสุดท้ายซึ่งจะได้ผู้รับเลือกกลุ่มละสิบคน จะทำให้บางจังหวัด
 อาจไม่มีผู้แทนในขั้นสุดท้าย

กรรมาธิการวิสามัญในฐานผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ชี้แจงว่า
 สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเคยทำการทดลองนับคะแนนตามแบบเลือกไขว้ทั้งหมด แบบกลุ่ม
 หนึ่งเลือกอีก ๑๙ กลุ่ม ยกเว้นกลุ่มตนเอง ซึ่งเป็นระบบเดิมที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอต่อ
 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญและเป็นกระบวนการเลือกที่สามารถคาดการณ์เส้นทางการได้รับเลือกเป็น
 สมาชิกวุฒิสภาได้ง่าย ส่วนการแบ่งสายโดยการจับสลากในการเลือกหลายระดับตามร่างพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ก็เป็นแบบที่อาจคาดการณ์ได้ยากขึ้นและน่าจะป้องกันการฮั้วได้ ซึ่งใน
 ประเด็นนี้ **กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ** แสดงความเห็น ว่า คณะกรรมการ
 ร่างรัฐธรรมนูญอาจตั้งสมมติฐานไว้ว่ากลุ่มต่าง ๆ ในแต่ละสายเป็นคนละพวกกัน แต่ในการอภิปรายของ
 สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระหนึ่ง ขึ้นรับหลักการนั้น มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 แสดงความเห็น ว่า ในการเลือกในระดับอำเภอ อาจมีพรรคการเมืองขนาดใหญ่ส่งบุคคลลงสมัครจำนวน
 ๑๕ กลุ่มจาก ๒๐ กลุ่ม กลุ่มละ ๑๐๐ – ๒๐๐ คน และไม่ว่าจะทำการเลือกไขว้อย่างไรก็จะได้ผู้
 ได้รับเลือกซึ่งเป็นพวกเดียวกันทั้งหมด โดยอาจทำวิธีการดังกล่าวในทุกอำเภอของทุกจังหวัดด้วย
 และมีการคำนวณแล้วว่า การจะให้บุคคลได้รับเลือกเป็นสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๕๐ คนจากการเลือก
 ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ สามารถทำได้โดยใช้เงินจำนวนประมาณ ๓๔๐
 ล้านบาท

๒.๒.๔ ประเด็นความเชื่อมโยงกับประชาชนและอำนาจของวุฒิสภา

กรรมวิธีการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ในสมัยการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้แบ่งออกเป็น ๕ ภาค และทุกคนสามารถเลือกสมัครได้ทุกภาค แต่คุณสมบัติของผู้สมัครจะต้องมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมาย จนได้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาจำนวน ๗๔ คน รวมกับสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งจำนวน ๗๖ คน รวมเป็น ๒๐๐ คน ซึ่งนักการเมืองบางส่วนเห็นด้วยกับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่มีข้อคิดเห็นเพียงประเด็นเดียว คือ หากสมาชิกวุฒิสภาไม่มีแหล่งที่มาที่เชื่อมโยงกับประชาชนโดยตรง ก็ไม่ควรใช้อำนาจในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ ต่อมาในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เนื่องจากมีจังหวัดบึงกาฬเพิ่มขึ้นใหม่ ทำให้มีสมาชิกวุฒิสภาจากการเลือกตั้งจำนวน ๗๗ คน และสมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหาจำนวน ๗๓ คน ซึ่งนักการเมืองก็มีข้อคิดเห็นเพียงประเด็นความเชื่อมโยงกับประชาชนของสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้น โดยเห็นว่าคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาควรประกอบด้วยผู้แทนของประชาชนบ้าง เช่น ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น ในการกำหนดกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภานั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจึงควรพิจารณาถึงประเด็นดังกล่าวเป็นสำคัญ ซึ่งกระบวนการที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ เห็นว่ายังดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จในทางปฏิบัติได้ยาก อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ ได้ยกร่างภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตามระบบสรรหา ไม่ใช่ระบบการเลือกตั้ง ส่วนวิธีการเลือกสามารถทำได้โดยการเลือกกันเองหรือการเลือกไขว้ ซึ่งประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ขัดข้องหากคณะกรรมการวิสามัญจะพิจารณากำหนดจำนวนกลุ่มที่แตกต่างกันไป หรือกำหนดวิธีการเลือกไขว้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรรมวิธีการวิสามัญในสัดส่วนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาประเด็นข้อพิจารณาต่าง ๆ จากกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ผ่านมา ซึ่งได้แก่ ประเด็นการสมัครหลายกลุ่ม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้แก้ไขปรับปรุงให้ผู้สมัครเลือกสมัครได้เพียงกลุ่มเดียวอย่างชัดเจน ประเด็นความเชื่อมโยงกับประชาชนและอำนาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ประชาชนเข้าสมัครรับเลือกโดยตรง ปรับเปลี่ยนจากสภาที่มีความอาวุโสกว่าสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นสภาที่มาจากประชาชนจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่ความละเอียดรอบคอบในการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องหรืออาจมีผลกระทบกับสาขาอาชีพต่าง ๆ โดยตรง ซึ่งการแบ่งกลุ่มในครั้งนี้ แบ่งโดยละเอียดยิ่งกว่าที่ผ่านมา และได้พิจารณากำหนดกลุ่มโดยการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนประกอบด้วย

กรรมวิธีการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้แสดงความคิดเห็นว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเคยปฏิบัติหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการในการเลือกคณะกรรมการองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (กสทช.) ซึ่งในครั้งนั้นเป็นการเลือกแบบเลือกไขว้ ซึ่งในการเลือกตั้งกล่าวมีการฟ้องร้องดำเนินการคดีต่อเลขาธิการวุฒิสภาและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นจำนวนมาก และปัจจุบันคดียังอยู่ในชั้นศาล เมื่อมีการประกาศบัญชีรายชื่อผู้สมัครในกลุ่มต่าง ๆ ก็อาจมีช่วงเวลาที่เกิดการฮั้วได้ หรืออาจมีการจ่ายเงินแก่บุคคลที่จะสมัครตั้งแต่ในขั้นสมัครก็ได้ อีกทั้งการที่รัฐธรรมนูญมิได้กำหนดวุฒิการศึกษาขั้นต่ำของผู้สมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา ก็อาจทำให้มีการจ่ายเงินแก่บุคคลเพื่อกระทำการทุจริตได้ในอัตราที่ต่ำกว่าที่ผ่านมา

๒.๒.๕ ประเด็นคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภา

กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อซักถามว่า การที่รัฐธรรมนูญกำหนดคุณสมบัติให้เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ หรือทำงานในด้านที่สมัครไม่น้อยกว่าสิบปี สำหรับผู้สมัครทั้ง ๑๙ กลุ่ม มีประเด็นปัญหาควรพิจารณาสองประการ คือ ประการแรก บุคคลสัญชาติไทยที่ประกอบอาชีพในต่างประเทศเป็นเวลา ๑๐ ปี จะมีคุณสมบัติลงสมัครได้หรือไม่ และประการที่สอง บุคคลที่ประกอบอาชีพหลากหลายอาชีพ โดยประกอบอาชีพไม่ครบสิบปีในแต่ละอาชีพ แต่เมื่อรวมเวลาซึ่งประกอบอาชีพต่าง ๆ แล้วรวมได้ครบ ๑๐ ปี ก็อาจพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวไม่สามารถสมัครเข้ากลุ่มตามมาตรา ๑๑ (๑) ถึง (๑๙) ได้ แต่สามารถสมัครเข้ากลุ่มอื่น ๆ ตามมาตรา ๑๑ (๒๐) ได้ หากพิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา ๑๑ วรรคท้าย ซึ่งกำหนดไว้ว่า “ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ย่อมมีสิทธิสมัครในกลุ่มอื่น ๆ ตาม (๒๐) ได้”

นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่า ความในมาตรา ๑๔ (๒๖) กำหนดลักษณะต้องห้ามมิให้บุคคลซึ่ง “เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ” สมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา มีถ้อยคำที่ยังคงแตกต่างจากบทบัญญัติมาตรา ๑๐๘ ข. (๙) แห่งรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาไว้ว่า “เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ” ซึ่งหากพิจารณาบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๖๓ วรรคหนึ่ง แห่งรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดให้ “ในระหว่างที่ยังไม่มีสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไป และให้สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ทำหน้าที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ตามลำดับ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ...” อันมีผลให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติยังคงทำหน้าที่รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาต่อไปตามรัฐธรรมนูญนี้ และอาจตีความได้ว่าสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภา ส่วนบทเฉพาะกาล ในมาตรา ๙๐ (๒) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ ก็ได้กำหนดยกเว้นการใช้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๔ กับกรณีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติไว้ด้วย ดังนั้น จึงควรพิจารณาบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในประเด็นนี้ให้ชัดเจน เนื่องจากการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด จะต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามด้วย

๒.๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

ที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. เริ่มตั้งแต่บันทึกหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ และพิจารณาเรียงรายมาตรา สรุปได้ดังนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมัติให้คงไว้ตามร่างเดิมคำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการการวิสามัญ

(๑) ประเด็นรูปแบบการบัญญัติบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า การยกร่างบทจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมีหลายรูปแบบ และกำหนดเพื่อให้ทราบความมุ่งหมายของการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งรูปแบบตามวรรคสามนี้เป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับรูปแบบที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

(๒) ประเด็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและการสืบทอด ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๗

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในมาตรา ๓๔ เป็นการจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อสารความหมายโดยวิธีอื่น เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้มีบทบัญญัติกำหนดห้ามการโฆษณา แต่จะอนุญาตเฉพาะการแนะนำตัว ส่วนการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในมาตรา ๓๗ เป็นการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินและการสืบทอด เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งยึดหรืออายัดเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว กรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดให้เสนอให้ สัญญาว่าจะให้หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจูงใจให้ผู้สมัคร หรือผู้มีสิทธิเลือก ลงคะแนนหรือไม่ลงคะแนนให้แก่ผู้ใด

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมัติให้คงไว้ตามร่างเดิมมาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมัติให้คงไว้ตามร่างเดิมมาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมัติให้คงไว้ตามร่างเดิมมาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการการวิสามัญ

- ประเด็นสถานะของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเมื่อรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงนั้น แต่มีประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕๗/๒๕๕๗ กำหนดให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป จึงได้กำหนดให้

ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาไว้ในตามมาตรา ๓ (๑) ด้วย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๔

รอกการพิจารณา

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการการวิสามัญ

(๑) ประเด็นการพิจารณาเปรียบเทียบบทนิยามคำศัพท์กับบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ในคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” และ “ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด”

กรรมการการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ชี้แจงว่า ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ได้กำหนดบทนิยามสำหรับคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” และ “ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด” ไว้ด้วย ซึ่งในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. มิได้มีการกำหนดบทนิยามของคำดังกล่าวไว้ ทั้งที่ได้บัญญัติเกี่ยวกับผู้ตรวจการเลือกตั้งไว้ในมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง และมาตรา ๕๙ วรรคสาม ส่วนคำว่า “ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด” ได้มีการกำหนดบทบาทของผู้ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดไว้ในมาตรา ๒๕ (๒) และ (๓) ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ด้วย จึงอาจพิจารณาเพิ่มเติมบทนิยามของคำดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔ ด้วย

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า เหตุที่ไม่กำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” ไว้ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. เนื่องจากตำแหน่งดังกล่าวภายใต้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถูกกำหนดให้เป็น “ผู้อำนวยการการเลือก” ในระดับต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย จึงมิได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” ไว้อีก อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญคงไม่ขัดข้องหากผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความประสงค์ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” ไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่เนื้อหาและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตรวจการเลือกตั้งได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ และเหตุที่ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” ไว้ด้วย เนื่องจากผู้ตรวจการเลือกตั้งมีบทบาทเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากเพราะเป็นระบบเปิด แต่ในการเลือกสมาชิกวุฒิสภาเป็นระบบปิดซึ่งผู้ตรวจการเลือกตั้งมีบทบาทเพียงการตรวจสอบเท่านั้น

(๒) ประเด็นคำว่า “ประธานกรรมการการเลือกตั้ง” ในบทนิยามคำว่า “กรรมการ”

กรรมการการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อซักถามว่า การกำหนดคำว่า “ประธานกรรมการการเลือกตั้ง” ในบทนิยามคำว่า “กรรมการ” นั้น ถูกต้องแล้วหรือไม่ เนื่องจากในข้อเท็จจริงพบว่ามีการใช้ทั้งคำว่า “ประธานกรรมการ” และคำว่า “ประธานคณะกรรมการ” ในการนี้ กรรมการการวิสามัญในสัดส่วนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า คำว่า “ประธานกรรมการ

การเลือกตั้ง” เป็นคำที่ปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นกฎหมายหลัก โดยไม่มีคำว่า “คณะ”

(๓) ประเด็นการเรียงลำดับบทนิยามของคำต่าง ๆ

กรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อซักถามว่า เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการเรียงลำดับบทนิยามของคำต่าง ๆ ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. กับมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. พบว่ายังมีความแตกต่างกัน ซึ่งควรพิจารณาการเรียงลำดับบทนิยามของคำต่าง ๆ ในมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ให้ถูกต้องตามหลักการร่างกฎหมาย

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า เนื่องจากการตรากฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการตราตามโครงสร้างและแนวทางตามกฎหมายเดิม แต่ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. เป็นการร่างขึ้นใหม่จากเดิมซึ่งรวมอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา แต่ก็ได้กำหนดบทนิยามของคำต่าง ๆ ไว้ครบถ้วนแล้ว

คณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาว่า การเรียงลำดับบทนิยามในมาตรา ๔ เริ่มจากคำว่า “คณะกรรมการ” “กรรมการ” และ “สำนักงาน” เป็นการเรียงลำดับที่ถูกต้องแล้ว

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้รอพิจารณาคำว่า “ผู้ตรวจการเลือกตั้ง” และ “ผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัด”

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๖

ตัดออก

และนำไปกำหนดเป็นมาตรา ๘/๑

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการวิสามัญ

- ประเด็นความสอดคล้องของการเรียงลำดับบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ กับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.

กรรมาธิการวิสามัญในฐานะผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีข้อสังเกตว่า บทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ กำหนดไว้โดยมีเนื้อหาเช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. แต่มีการเรียงลำดับแตกต่างกัน ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. จะเริ่มจากบทบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งวางระเบียบ (มาตรา ๖) บทบัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา ๗) และบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยของศาลฎีกา (มาตรา ๘) จึงควรพิจารณาว่าควรกำหนดให้สอดคล้องกันหรือไม่

คณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณาว่า สืบเนื่องจากมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ฉบับนี้ กำหนดเกี่ยวกับการแจ้ง ยื่น หรือส่งเอกสารของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ในลำดับถัดไปจึงควรเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วย ซึ่งได้แก่ บทบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งวางระเบียบในมาตรา ๗ และบทบัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในมาตรา ๘ จากนั้นจึงจะเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับศาล คือ บทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาและมีคำวินิจฉัยของศาลฎีกาในมาตรา ๑๖

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. มีการกำหนดบททั่วไป แต่ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ไม่มีการกำหนดบททั่วไปไว้ จึงได้เรียงลำดับมาตราตามความสำคัญของเรื่อง แต่หากคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเห็นควรเรียงลำดับให้เหมาะสมก็ไม่ขัดข้อง

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมีมติให้คงเนื้อความในมาตรา ๑๖ ไว้ตามร่างเดิม แต่เพื่อให้การเรียงลำดับมาตรา ๑๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ เป็นไปอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติในลำดับก่อนหน้าซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน จึงเห็นควรตัดมาตรา ๑๖ ออกและให้นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๘/๑ ดังนี้

“มาตรา ๒๖ การพิจารณาและมีคำวินิจฉัยของศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งต้องกำหนดให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรม ในกรณีนี้ อธิบดีศาลให้ศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเป็นผู้รับคำร้องแทนเพื่อจัดส่งให้ศาลฎีกาพิจารณาคำวินิจฉัย หรืออาจให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้ไต่สวนพยานหลักฐานหรือดำเนินการอื่นที่จำเป็นแทนศาลฎีกาก็ได้

การปฏิบัติหน้าที่ของศาลฎีกาเกี่ยวกับคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ศาลฎีกา องค์คณะผู้พิพากษา ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือก รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอื่นใดที่จำเป็นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งหรือที่มีได้ มีบัญญัติไว้แล้วเป็นการเฉพาะในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในระหว่างเวลานับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภาใช้บังคับจนถึงวันประกาศผลการเลือก หากมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องมีการประชุมคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยกรรมการแต่ละคนอาจอยู่ ณ สถานที่แตกต่างกันได้ และให้เลขาธิการดำเนินการบันทึกเสียงและภาพเก็บไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๘/๑ การพิจารณาและมีคำวินิจฉัยของศาลฎีกาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งต้องกำหนดให้การพิจารณาเป็นไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรม ในการนี้ อาจกำหนดให้ศาลชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเป็นผู้รับคำร้องแทนเพื่อจัดส่งให้ศาลฎีกาวินิจฉัย หรืออาจให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้ไต่สวนพยานหลักฐานหรือดำเนินการอื่นที่จำเป็นแทนศาลฎีกาก็ได้

การปฏิบัติหน้าที่ของศาลฎีกาเกี่ยวกับการเลือกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้พิพากษาซึ่งร่วมประชุมใหญ่ศาลฎีกา องค์คณะผู้พิพากษา ตลอดจนบุคคลซึ่งองค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนด”

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

ประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการการวิสามัญ

- ประเด็นการให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

กรรมการการวิสามัญในสัดส่วนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อซักถามว่า การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จำเป็นต้องหมายถึงการประชุมในรูปแบบการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ ในห้องประชุมซึ่งมีการบันทึกภาพและเสียงหรือไม่ การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น จะถือเป็นการประชุมโดยชอบด้วยกฎหมายด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่าการประชุมจำเป็นจะต้องอยู่ในห้องประชุมหรือไม่ และประชุมจากนอกราชอาณาจักรได้หรือไม่

กรรมการการวิสามัญในสัดส่วนคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า ในการยกร่างคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเฉพาะการประชุมทางไกลผ่านจอภาพ ณ ห้องประชุมของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดต่าง ๆ เท่านั้น มิได้พิจารณาถึงการใช้โทรศัพท์มือถือ ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้นแล้ว

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า หลักการเกี่ยวกับการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้น มีที่มาจากกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีการเลือกตั้งนอกราชอาณาจักรด้วย โดยตามรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้งเพียงคนเดียวมีอำนาจในการสั่งระงับยับยั้งด้วย ซึ่งเป็นไปได้ที่กรรมการการเลือกตั้งอาจอยู่ในสถานที่ต่าง ๆ แตกต่างกันไป เพื่อควบคุมการเลือกตั้งทั่วประเทศ จึงมีเหตุผลให้ในกรณีที่จะต้องมีการวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งสามารถประชุมทางไกลผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

คณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณาว่า การประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งควรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะเป็นผู้กำหนดตามสมควร สำหรับประเด็นการประชุมจากนอกราชอาณาจักรนั้น คณะกรรมการการวิสามัญไม่ขัดข้องแต่คณะกรรมการการเลือกตั้งควรพิจารณา

ให้เหมาะสม ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญไม่ขัดข้องหากคณะกรรมการการเลือกตั้งจะกำหนดให้ประชุมผ่านโทรศัพท์มือถือได้

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๘/๑

เพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

- ไม่มีประเด็นอภิปราย

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องอื่น ๆ

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป

มติที่ประชุม : ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญมีมติให้นัดประชุมครั้งต่อไป จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

(๑) ครั้งที่ ๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๖ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

(๒) ครั้งที่ ๓ ในวันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๑ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

เมื่อได้เวลาอันสมควรแล้ว ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้กล่าวขอบคุณกรรมาธิการวิสามัญและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน และขอปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๔๐ นาฬิกา

นางสาวธมนวรรณ จิตสงค์ นิติกรปฏิบัติการ ผู้จัดทำบันทึก

นางสาวสรญา โสภะเจริญวงศ์ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ ตรวจ

นางสาวสุพร นิลทัพ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๓ ทาน

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับรองบันทึกการประชุม ครั้งที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ในการประชุม ครั้งที่ ๒ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๐

(นายสุชาติ ตระกูลเกษมสุข)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ